

Wiadomość tygodnia

MODLITWA W INTENCJI POLSKICH EMIGRANTÓW NA JASNEJ GÓRZE

Jasnogórska Noc Czuwania w intencji polskich emigrantów i ich duszpasterzy rozpoczęła się w piątek, 13 listopada wieczorem. Centralnym punktem spotkania była Msza św. o północy. Eucharystii przewodniczył ks. Krzysztof Grzelak, wikariusz generalny Towarzystwa Chrystusowego. Czuwanie zakończyło się w sobotę, ok. godz. 4.30.

Tę szczególną modlitwę przed Cudownym Obrazem organizują księża z Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej przy współudziale Sióstr Misjonek Chrystusa Króla w trosce o duchowe dobro rodaków rozsiansych po całym świecie.

Tegoroczne czuwanie odbyło się pod hasłem: „By Bóg Was zachował w wierności Ewangelii i Ojczyźnie” (o. Ignacy Posadzy, Współzałożyciel TChr i Założyciel MChR). Okazją szczególnej wdzięczności Bogu podczas tegorocznej modlitwy był jubileusz 50-lecia służby Bogu i Polakom na emigracji Sióstr Misjonek Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej.

Spotkanie na Jasnej Górze rozpoczęło się w Sali o. Kordeckiego koncertem zespołu Sióstr Misjonek Chrystusa Króla i zespołu „Cantare Gospel” ze Stargardu Szczecińskiego.

O godz. 20.00 zebranych w Kaplicy Matki Bożej przywitał ks. Krzysztof Grzelak, wikariusz generalny Towarzystwa Chrystusowego. Nawiązując do tegorocznego hasła powiedział: „Wierność Ewangelii, wierność Ojczyźnie, to dwa filary, aby nasze życie było pełne pokoju i sprawiedliwości, jakie pragniemy wieść, o którym marzymy. Fundamentem i filarem jest Ewangelia, fundamentem i filarem jest miłość Ojczyzny”. Ks. Krzysztof Grzelak odczytał także słowa, jakie skierowali do uczestników czuwania: Prymas Polski kard. Józef Glemp, abp Józef Michalik, przewodniczący Konferencji Episkopatu

Polski oraz ks. Tomasz Sielicki, przełożony Generalny Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej.

Apel Jasnogórski poprowadził ks. Jerzy Wieczorek, prowincjał chrystusowców w Niemczech, Holandii i Włoszech. „Maryjo u twych stóp pragnę podziękować tym wszystkim, którzy dają różne dowody wiernego trwania przy Ojczyźnie i przy Kościele. Kochani rodacy dziękuję wam za waszą tak żywą wiarę, za waszą miłość do Polski, dziękuję wam, że tak ofiarnie pomagacie nam duszpasterom w tworzeniu ośrodków duszpasterskich na emigracji, że tak gorliwie uczestniczycie w życiu parafialnym. Dziękuję siostram misjonarkom za ich siostrzaną służbę wśród rodaków, za ich cichą modlitwę zanoszoną codziennie w intencji Polonii”.

O północy została odprawiona Msza św. pod przewodnictwem ks. Krzysztofa Grzelaka, wikariusza generalnego Towarzystwa Chrystusowego. Homilię

wygłosił ks. Leszek Kryża, proboszcz polonijnej parafii w Budapeszcie.

„Przy Chrystusowym ołtarzu gromadzimy się na czuwaniu w intencji naszych rodaków rozsianych po całej ziemi. Pragniemy przez ręce Maryi prosić Chrystusa, aby nie zagubili tradycji, języka, pamięci o Ojczyźnie, a przede wszystkim, by nie zagubili wiary (...) Tak wielu z nas dziś przybyło na to czuwanie z różnych stron Polski, z różnych parafii, i przybyli także nasi rodacy z wielu krajów Europy, aby tu wspólnie u stóp Maryi wypraszać u Jezusa Chrystusa, Jej Syna, potrzebne dary i łaski” – powiedział na rozpoczęcie ks. Krzysztof Grzelak.

W homilii ks. Leszek Kryża rozważał słowa przyświecające spotkaniu: „By Bóg Was zachował w wierności Ewangelii i Ojczyźnie”. „Jak tego dokonać w tej niełatwej rzeczywistości, i tutaj w kraju i tam na emigracji. Jak tego dokonać, jak żyć w wierności, kiedy żyje się dalej albo bliżej od Ojczyzny, w innej społeczności, o innej mentalności, innym wartościowaniu, często w rozłące z najbliższymi (...) w tych bezwzględnych warunkach, jakie dyktuje kapitalizm, czy prawa rynku; jak tego dokonać, kiedy trzeba ciągle szybciej, więcej i wydajniej, jak być wiernym Ewangelii i Ojczyźnie? – pytał kaznodzieja – Czy więc to hasło jest tylko takim patetycznym zawołaniem, czy jest czymś, czym naprawdę żyć możemy?”.

„Z całą pewnością szukając odpowiedzi na to motto, jak je w życiu realizować, możemy ją znaleźć w tej znanej wszystkim triadzie, która tutaj dzisiaj również wybrzmiała: ‘Jestem, pamiętam, czuam’. Te słowa od ponad 50 lat z tego właśnie miejsca rozchodzą się na cały świat” - powiedział ks. Leszek Kryża.

W modlitwę w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej można się było włączyć za pośrednictwem radia i telewizji. Radio „Jasna Góra” transmitowało czuwanie od

godz. 20.00 do 01.30. Natomiast Apel Jasnogórski o godz. 21.00 i Mszę św. o północy transmitowały także Radio Maryja i Telewizja Trwam.

Towarzystwo Chrystusowe powołał w 1932 roku Prymas Polski kard. August Hlond, aby nieść pomoc duchową Polakom żyjącym poza Polską. (...) Natomiast Zgromadzenie Sióstr

Misjonarek Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej zrodziło się z inspiracji Kardynała Augusta Hlonda, Założyciela Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Pierwsze wzmianki o potrzebie takiego zgromadzenia pochodzą już z 1936 roku. W 1947 roku Ksiądz Prymas przekazał Ojcu Ignacemu Posadzemu - Generalowi Towarzystwa Chrystusowego - list ks. Ziejgi polecający p. Łucję Górską do współpracy, ze słowami:

„sprawa w tej chwili nie wydaje się aktualną, ale warto te inspiracje poznać, by nimi w chwili Bożej pokierować”. Na innym miejscu Kard. Hlond powiedział: „Siostry mogą piękną rolę odegrać, jako pomoc w pracy duszpasterskiej” (...).

o. Stanisław Tomoń

Za: **Biuro Prasowe Jasnej Góry**

Wiadomości krajowe

Dominikanin patronem placu pod Wawelem

Plac przy kościele św. Idziego w Krakowie, u stóp Wawelu, nosi od dziś imię o. gen. Adama Studzińskiego OP, zmarłego półtora roku temu kapelana spod Monte Cassino. Uroczyste nadanie imienia odbyło się podczas pochodu patriotycznego krakowian z katedry na Wawelu pod Grób Nieznanego Żołnierza.

Uroczysty pochód patriotyczny rozpoczął się po Mszy św., którą w katedrze na Wawelu odprawił kard. Stanisław Dziwisz. Brali w nim udział m. in. władze miasta i województwa, parlamentarzyści, duchowni, formacje kawaleryjskie, orkiestra garnizonu Kraków, kompania honorowa Policji, kompania honorowa Szkoły Aspirantów Pożarnictwa PSP, kompania honorowa Straży Miejskiej, poczty sztandarowe organizacji kombatanckich, niepodległościowych oraz szkół krakowskich. Uczestnicy pochodu przeszli pod Krzyż Katyński na placu przed kościołem św. Idziego. Tam został złożony wspólny wieniec od społeczności Krakowa i Małopolski, a plac św. Idziego otrzymał imię ojca generała Adama Studzińskiego.

Patron placu był związany z kościołem św. Idziego od początku lat 80., kiedy to, będąc dyplomowanym konserwatorem dzieł sztuki, własnoręcznie wyremontował

go i oddał pod opiekę Duszpasterstwu Harcerek i Harcerzy. Pierwsza Msza Święta odbyła się w kwietniu 1982 roku i od tego czasu w każdą niedzielę o godzinie 9.00 w kościele św. Idziego spotykają się młodzi harcerze oraz harcerscy seniorzy. Odprawiane są w nim także Msze w języku angielskim oraz w obrządku ormiańskim. Pod koniec życia o. Studziński przekazał swe obowiązki młodszemu współbraciom, ale był w nim regularnie, doglądając bieżących prac konserwatorskich.

O. Adam Studziński OP urodził się 2 czerwca 1911 r. w Strzemieszynie. Uczęszczał do gimnazjum w Żółkwi. W 1928 roku wstąpił do Zakonu Dominikanów. Święcenia kapłańskie przyjął 7 marca 1937 roku w katedrze lwowskiej z rąk bp. Eugeniusza Baziaka, lwowskiego biskupa pomocniczego.

Wybuch wojny zastał go w Krakowie, skąd przez Lwów dotarł do Czortkowa. Po wkroczeniu armii sowieckiej wyjechał na Węgry i został kapelanem w obozach dla internowanych polskich żołnierzy. W czerwcu 1940 r. przybył do Jugostawii, gdzie prowadził pracę duszpasterską, a rok później dotarł do Palestyny. Przebywał w Hajfie. 1 sierpnia 1942 r. wstąpił do Wojska Polskiego. Jako wojskowy kapelan przebywał w Iraku, Iranie, Palestynie i Egipcie. W 1944 r. wziął udział w kampanii włoskiej. Brał udział w walkach o Piedimonte i Bolonię. W maju 1945 r. wraz z dywizją wyjechał do Wielkiej Brytanii. Po demobilizacji wstąpił do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia i wrócił do Polski

W 2006 r. awansowany został na stopień generała brygady. Aktywnie działał w środowisku kombatanckim. Był współorganizatorem pielgrzymek żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Jasną Górę w rocznicę bitwy o Monte Cassino. Kapelan Legionistów, żołnierzy AK i harcerzy, opracował „Przewodnik po polskich cmentarzach wojennych we Włoszech”. Jest autorem książek „Wspomnienia kapelana pułku 4. pancernego «Skorpion» spod Monte Cassino”. Za: www.dominikanie.pl

Marianie mają nowy herb

W styczniu bieżącego roku historyk i artysta plastyk Tomasz Steifer, członek Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, na życzenie Zgromadzenia Księży Marianów opracował nowy, zgodny z zasadami heraldyki, projekt herbu. Autor umieścił na tarczy herbowej postać Maryi Niepokalanej, która stanowi godło marianów nieprzerwanie od 1723 r. (zmieniały się jedynie poszczególne wyobrażenia – formy graficzne).

Godło – postać Niepokalanie Poczętej Maryi trzymającej w prawej ręce kwiat lilii, stojącej na półksiężycu i deptającej stopą głowę węża oraz otoczonej promieniami ukształtowanymi w formie mandroli – nawiązuje do dawnych wyobrażeń obecnych m.in. na pieczęciach zakonu. Niepokalana przedstawiona jest jako brzemienna. Wokół głowy Maryi widnieją 10 gwiazd nawiązujących do Reguły 10 Cnót NMP, która przez ponad 200 lat obowiązywała marianów.

Tarcza herbową to uproszczony barokowy kartusz nawiązujący do metryki zakonu powstałego w 2. poł. XVII w. oraz stanowiąca jedność stylu z godłem. Na herb składa się jeszcze wstęga z hasłem zgromadzenia *Pro Christo et Ecclesia* (Za Chrystusa i Kościół), nadanym marianom przez Odnowiciela – bł. Jerzego Matulewicza. Wstęga, zgodnie z zasadami heraldyki, została ściślej związana z tarczą herbową. Nowy projekt herbu odpowiada opisowi zawartemu w Deklaracji kapituły generalnej zgromadzenia z 1999 r. i

stwierdzającemu, jak powinien wyglądać mariański symbol graficzny.

3 listopada przełożony generalny o. Jan M. Rokosz MIC wydał dekret zatwierdzający nowy herb. Za: www.marianie.pl

Święto Niepodległości na Jasnej Górze

„Zaden naród tyle nie wycierpiał dla swojej wolności co Polska” - mówił abp Stanisław Nowak, metropolita częstochowski podczas Mszy św. 11 listopada, w dniu Święta Odzyskania Niepodległości, w archikatedrze św. Rodziny w Częstochowie. W uroczystej Mszy św. wzięli udział m.in.: kapituła archikatedralna, duchowieństwo, przedstawiciele władz miejskich na czele z prezydentem Częstochowy Tadeuszem Wroną, parlamentarzyści ziemi częstochowskiej, środowiska kombatanckie.

W homilii abp Stanisław Nowak przypomniał o potrzebie cnoty patriotyzmu. „Trzeba nam się wciąż pytać o cnotę patriotyzmu, prawdziwą miłość Ojczyzny. Nigdy jeden przeciw drugiemu, ale zawsze razem jak bracia. Potrzebna nam jest cnota miłości Ojczyzny. Na pierwszym miejscu jestem Polakiem, a na drugim miejscu Europejczykiem” - przypomniał abp Nowak. Definiując patriotyzm metropolita częstochowski zauważył, że „patriotyzm to przede wszystkim miłość źródeł”. „Ojczyzna jest na fundamentach. Te fundamenty są chrześcijańskie i Chrystusowe. Nasz patriotyzm jest fundamentalny, a fundamentem jest wiara i Bóg” - dodał abp Nowak.

Hierarcha odniósł się także do spraw bieżących w społeczeństwie polskim. Odniósł się krytycznie do kształtu polskiej polityki. „Polityka to powinna być chęć służby człowiekowi. Jak się wyborców zdobywa ‘chlebem i igrzyskami’, to nie buduje się dobra. Patriotyzm to szacunek dla władzy i autorytetów. Nie kłamstwem i agresją, czy też brakiem szacunku do innych, ale miłością trzeba żyć. Potrzebny jest nam patriotyzm na co dzień wynikający z miłości także do małej Ojczyzny” - mówił abp Nowak. Metropolita częstochowski zwrócił również uwagę na rolę Częstochowy w odzyskaniu niepodległości. „To było miejsce trwania Polaków i polskości. Ludzie patrzyli w oczy Matki Boskiej, by otrzymać siłę do trwania” - zauważył abp Stanisław Nowak.

Po Mszy św. na Placu Biegańskiego, w centrum miasta, odbyła się uroczystość patriotyczna i złożenie kwiatów pod Pomnikiem Marszałka Józefa Piłsudskiego. Następnie w Alei Sienkiewicza złożone zostały kwiaty pod pomnikiem ks. Jerzego Popiełuszki i na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza. Tutaj również została odmówiona modlitwa ekumeniczna.

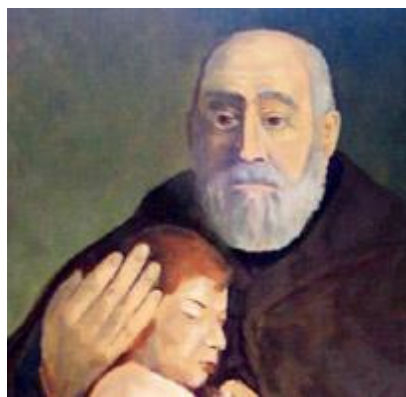
W Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze o godz. 15.30 została odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny. Eucharystii przewodniczył o. Zachariasz Jabłoński, definitor generalny Zakonu Paulinów.

Również z apelem o godne uczczenie Święta Niepodległości do mieszkańców Częstochowy zwrócił się Prezydent miasta. „11 listopada jest naszym Świętem Narodowym, upamiętniającym odzyskanie przez Polskę niepodległości – po 123 latach niewoli. Przez wiele lat komunizmu, świętować tej daty nie było wolno. Zwracam się do mieszkańców Częstochowy i instytucji o godne uczczenie Narodowego Święta Niepodległości i wywieszenie biało czerwonych flag na budynkach” - napisał w apelu Tadeusz Wrona.

Obchody 91. rocznicy odzyskania niepodległości zakończy widowisko „Niepodległość.com.pl” w reżyserii Marcina Kotackowskiego w Filharmonii Częstochowskiej. Prezydent Częstochowy wręczy również wyróżnienia „Tym co służą Miastu i Ojczyźnie”. Za: [BiurowePrasoweJasnejGory](http://BiurowePrasoweJasnejGory.pl)

Msza w 20-lecie kanonizacji Brata Alberta Chmielowskiego

Obradujący na Jasnej Górze wyżsi Do siania ziaren dobra w polskim społeczeństwie zachęcał w 20. rocznicę kanonizacji Alberta Chmielowskiego abp Zygmunt Zimowski. Przewodniczącą Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Chorych i Służby Zdrowia koncelebrował rano Mszę dziękczynną w grotach watykańskich. Licznie przybyli na nią pracujący w Watykanie kapłani i siostry zakonne, wśród których były albertynki.

„Trzeba cofnąć się do słów kard. Karola Wojtyły jeszcze jako arcybiskupa krakowskiego, który mówił, że trzeba na nowo odkrywać Brata Alberta, po to żeby promieniowało dobro” – mówił na początku liturgii abp Zimowski. Zachęcał, aby te życzenia Ojca Świętego stały się dla wszystkich zachętą do codziennego promieniowania dobrem. Arcybiskup, który przed 20 laty uczestniczył w liturgii kanonizacyjnej Brata Alberta, wskazał, że wciąż za mało jest dziś ludzi, którzy

chcieliby być solidarni w dobrym. Łatwiej jest być solidarnym w złym. „Gdyby świat przynajmniej na pięć minut był solidarny w dobrym, jakże zmieniłyby się oblicza naszych miast i naszych wiosek” – podkreślił watykański „minister zdrowia”. Zachęcał jednocześnie do wprowadzania w czyn słów Brata Alberta, by być dobrym jak chleb. „Nie zapominajmy o tej pięknej teologii chleba” – powiedział abp Zimowski.

Liturgia dziękczynna za kanonizację Brata Alberta sprawowana była przy grobie Jana Pawła II. Na jej zakończenie modlono się o to, by przykład świętych Polaków przemienił naszą Ojczyznę. Za: [RadioWatykanskie](http://RadioWatykanskie.pl)

Nowy spis polskiego duchowieństwa

Na początku przyszłego roku Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego wyda nowy Spis Duchowieństwa. To odpowiedź pallotyńskiej placówki badawczej na Rok Kapłański ogłoszony przez Benedykta XVI. Pierwszy spis duchowieństwa w Polsce ukazał się w roku 1975. Prezentował on jednak stan sprzed czterech lat (1971), co było spowodowane trudną procedurą uzyskiwania pozwolenia na druk u władz komunistycznych. Kolejne spisy obejmowały również księży i braci zakonnych. W ostatnich latach spisy ukazywały się w 1994, 1997 i w 2004 roku.

Spis będzie zawierał podstawowe informacje na temat wszystkich osób duchownych w Polsce (m.in. data i miejsce urodzenia, tytuł naukowy, funkcja, diecezja inkardynacji, miejsce pobytu). Wydanie spisu planowane jest w początku przyszłego roku. Ks. Wojciech Sadoń SAC

Inauguracja Szkoły Formatorek Zakonnych u salwatorianów w Trzebinii

W Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Trzebinii 9 listopada br. rozpoczęły się zajęcia w dwuletniej Szkole Formatorek Zakonnych, prowadzonej w porozumieniu z Konferencją Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych. Dyrektorem Szkoły jest ks. Grzegorz Pomorski SDS. Uroczystej Mszy świętej na otwarciu Szkoły przewodniczył w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Trzebinii i homilię wygłosił Prowincjał Salwatorianów ks. Piotr Filas SDS.

Wykład inauguracyjny zatytułowany Potrzeba formacji formatorek zakonnych wygłosił dyrektor Szkoły Formatorów przy Wydziale Filozoficznym „Ignatianum” w Krakowie o. dr Krzysztof Dyrek SJ.

W ciągu dwóch lat odbędzie się dziesięć pięciodniowych sesji formacyjnych oraz dwie serie ośmiodniowych rekolekcji lectio divina. Prowadzącymi zajęcia są formatorzy, specjaliści z zakresu teologii,

pedagogiki, duchowości i psychologii z różnych ośrodków naukowych i środowisk formacji seminaryjnej i zakonnej w Polsce i za granicą.

W szkole uczestniczy 108 sióstr zakonnych - przełożonych, mistrzyń postulatu, nowicjatu i junioratu, odpowiedzialnych za aspirant, animatorek i referentek powołaniowych oraz sióstr przygotowujących się do pracy w formacji. Uczestniczą szkoły pochodzą z Polski i zagranicą – Białorusi, Czech, Litwy, Kenii, Słowacji, Ukrainy, Wielkiej Brytanii i Zambii. Zaangażowanych w ramach zajęć będzie ok. 25 wykładowców i wychowawców oraz kierowników duchowych.

Za: www.sds.pl

Doroczne formacyjne spotkanie paulistów

W dniach 8-11 listopada 2009 roku w Olsztynie koło Częstochowy odbyło się doroczne spotkanie księży i braci paulistów. Miało ono głównie charakter sprawozdawczo-formacyjny. W pierwszym dniu po przyjeździe wysłuchano sprawozdań z działalności zgromadzenia w roku 2009 przedstawione przez przełożonego regionalnego Towarzystwa Świętego Pawła w Polsce oraz dyrektora apostołstwa, koordynatora formacji i ekonomę regionalnego.

Następny dzień miał charakter formacyjny i był prowadzony przez specjalistę spoza

Zgromadzenia. W ostatnim dniu przypadającym w Narodowe Święto Niepodległości pauliści udali się do Zabrze, gdzie zwiedzili Zabytkową Kopalnię Węgla Kamiennego "Guido". Za: www.paulus.org.pl.

Współpraca oblatów z Politechniki Świętokrzyskiej

W niedzielę 8 listopada Misjonarze Oblaci Marii Niepokalanej ze Świętego Krzyża zawarli umowę z Politechniką Świętokrzyską o współpracy na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego regionu świętokrzyskiego. Podpisanie dokumentu poprzedziła Msza święta w Sanktuarium na Świętym Krzyżu z udziałem ordynariusza sandomierskiego bp. Krzysztofa Nitkiewicza oraz bp. pomocniczego Edwarda Frankowskiego. Sama zaś umowa została podpisana w historycznym miejscu, w kaplicy Oleśnickich, gdzie przechowywane są Relikwie Drzewa Krzyża Świętego (...).

Zdaniem biskupa Krzysztofa Nitkiewicza, obecność uczelni na Świętym Krzyżu, to jednocześnie wielki skarb dla ojców oblatów. "Ta wzajemna współpraca niewątpliwie ożywi klasztor i zwiąże was wszystkich ze sobą na chwałę Bożą i dla dobra nas wszystkich" - dodał bp Nitkiewicz.

Politechnika Świętokrzyska zobowiązała się w umowie m.in. do przygotowywania projektów dotyczących promocji świętokrzyskiego klasztoru. Uczelnia zapewni także wsparcie w zakresie ochrony i konserwacji zabytkowych obiektów. Z kolei ojcowie zobowiązali się udostępniać swe obiekty uczelni do celów dydaktycznych. Studenci

mogą już odbywać na Świętym Krzyżu swoje praktyki. Pracownicy naukowcy zaś będą prowadzili swoje prace badawcze (...).

Święty Krzyż to najstarsze polskie sanktuarium. Przechowywane są w nim relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Opactwo benedyktyńskie na Łysej Gorze (595 m n. p.m.) zostało założone w 1006 r. Od X w. do kasaty opactwa w 1819 r., przez władze carskie, gospodarzami sanktuarium byli benedyktyni. Od 1936 roku opiekę nad nim sprawują Misjonarze Oblaci Marii Niepokalanej. W średniowieczu oraz później, aż do kasaty w 1819 r., Święty Krzyż był jednym z najważniejszych ośrodków religijnych, intelektualnych i kulturalnych w Polsce. Za: www.oblaci.pl

Listopadowe czuwanie modlitwne w Pieniężnie

7 listopada odbyło się w werbistowskim Misyjnym Seminarium Duchownym w Pieniężnie kolejne comiesięczne nocne czuwanie młodzieży, w którym wzięło udział ponad 450 uczestników z różnych części Warmii a także z innych czę. Tematem przewodnim listopadowego spotkania było zagadnienie sprawiedliwości.

W tym miesiącu zaproszonym gościem była siostra Anna Czajkowska ze Zgromadzenia Sióstr Wspomożycielek Duszy Czystcowych z Sulejówka. Pomogła ona młodym ludziom zgłębić temat Bożej sprawiedliwości, jak również przybliżyła im katolicką naukę dotyczącą czyśćca, zachęcając młodzież do pomocy duchowej przeżywających czas okres oczyszczenia przygotowujących do pełnego spotkania z Bogiem.

Wielu młodych przystąpiło do sakramentu pojednania a także miało szanse na pogłębienie swojej więzi z Jezusem w czasie adoracji i Eucharystii. Kolejne nocne czuwanie odbędzie się 12 grudnia a zaproszonym gościem będzie ks. Nikos Skuras z Kielc. Bartłomiej Parys, SVD. Za: www.werbisci.pl

Wiadomości krajowe i zagraniczne

Światowy Kongres Duszpasterstwa Migrantów i Uchodźców

W dniach 9-14 listopada w Watykanie odbywa się VI Światowy Kongres Duszpasterstwa Migrantów i Uchodźców. Zaproszeni goście ze 120 krajów, odpowiedzialni za migrantów podjęli temat: „Odpowiedź duszpasterska na zjawisko migracji w dobie globalizacji pięć lat po

ogłoszeniu „Erga migrantes caritas Christi”. Polskę reprezentują: ks. Biskup Edward Janiak z Wrocławia oraz chrystusowcy: ks. prof. dr hab. Wojciech Necel TChr i ks. Wiesław Wójcik TChr (dyrektor Instytutu Duszpasterstwa Emigracyjnego - IDE) oraz s. Urszula Fabisiak MChR (IDE).

Organizatorem Kongresu jest Papieska Rada ds. Duszpasterstwa Migrantów i

Podróżujących, która przysłała specjalne przesłanie do Instytutu Duszpasterstwa Emigracyjnego, w którym czytamy: „Na przełomie trzeciego tysiąclecia, Towarzystwo Chrystusowe wraz z wieloma księżmi nie przestaje przekazywać polskim emigrantom wiary jako najważniejszego i istotnego elementu ludzkiego życia. Wartość wiary katolickiej, która wypytała z dwudziestu wieków Tradycji Kościoła, musi

być jednak głoszona w nowych warunkach emigracji naszych czasów”.

Za: www.tchr.org

400 lat jezuickich misji wśród Indian w Brazylii

400 lat katechizacji zainicjowanej w 1609 r. przez jezuickich misjonarzy wśród Indian upamiętniono w sanktuarium świętych męczenników Rocha González, Jana del Castillo i Alfonsa Rodriguesa w Caaró na południu Brazylii. Z tej okazji przybyły tam pielgrzymki diecezji Santo Angelo, a duszpasterze podkreślali aktualność wyzwania katechizacyjnego. W czasach pierwszej ewangelizacji teren ten nazywano Regionem Misyjnym (Região das Missões). Na jego obszarze zamieszkiwali Indianie ze szczepu Guarani i Papes. W 1626 r. jezuicy misjonarze rozpoczęli wśród nich działalność apostolską.

Zaczęli organizować życie Indian w osadach, nazwanych redukcjami. Z Indianami zamieszkiwali tam uprzednio przygotowani przez jezuitów katechici. W okresie pomiędzy rokiem 1636 a 1639, redukcje zostały zaatakowane przez tzw. bandeirantes, którzy z odległego São Paulo organizowali krwawe ekspedycje w głąb kraju w poszukiwaniu bogactw i niewolników. W 1682 r. Indianie powrócili z rozproszenia i założyli pod kierunkiem jezuitów historyczną Republikę Siedmiu Narodów (República dos Sete Povos das Missões).

Aktualnie po brazylijskiej stronie granicy w stanie Rio Grande do Sul spotykamy ruiny trzech redukcji: São Lourenço Mártir (św. Wawrzyniec, męczennik), São João Batista (św. Jan Chrzciciel) i São Nicolau (św. Mikołaj). Z redukcji istniejących w pobliżu dzisiejszych miast São Borja, São Luís Gonzaga, Santo Angelo, niestety nie pozostał kamień na kamieniu. W mieście Santo Angelo znajduje się katedra będąca repliką kościoła z redukcji São Miguel. Wszystko zostało zniszczone przez najeźdźców z São Paulo. Także po stronie argentyńskiej, w tzw. regionie Misiones, spotykamy redukcje jezuickie będące częścią dawnej Republiki Siedmiu Narodów. Najlepiej zachowane są pozostałości redukcji San Inácio (św. Ignacy).

Pielgrzymce towarzyszyło hasło nawiązujące do doświadczenia uczniów z Emaus: „Nasze serce goreje”. Podczas sprawowanych w sanktuarium w Caaró uroczystych Mszy uczczono bohaterów jezuickich misjonarzy, którzy z oddaniem i miłością ewangelizowali pierwotnych mieszkańców i prawowitych właścicieli regionu usytuowanego na dzisiejszych obszarach przygranicznych Argentyny (Misiones) i Brazylii (Região das Missões). **Z. Malczewski TChr, Brazylia**

100-lecie salwatoriańskiej parafii w Hackensack (USA)

W parafii Świętego Józefa w Hackensack w stanie New Jersey odbyła się uroczystość jubileuszowa z okazji jej 100-lecia (1909-2009). Po długich przygotowaniach i Nowennie nadszedł oczekiwany dzień. W niedzielę 25 października o godzinie 12.00 ordynariusz Archidiecezji Newark J.E. John J. Myers koncelebrował Eucharystię z prowincjałem Salwatorianów Ks. Piotrem Filasem, konsultorem Prowincjalnym Ks. Mikołajem Markiewiczem i innymi przybyłymi kapłanami.

We Mszy Świętej uczestniczyli licznie zgromadzeni parafianie i goście. Nie zabrakło również dzieci, młodzieży i starszych ubranych w polskie stroje ludowe oraz przedstawicieli Rycerzy Kolumba (Knights of Columbus). Po zakończeniu Jubileuszowej Eucharystii w sali bankietowej miało miejsce uroczyste przyjęcie. Uroczystości relacjonowała stanowa telewizja.

Innym ważnym wydarzeniem w parafii św. Józefa było zaprzysiężenie księdza Wiesława P. Strządały SDS na proboszcza. Miało ono miejsce w niedzielę 1 listopada o godz. 12.00. J.E. Bp John W. Flesey przewodniczył Eucharystii koncelebrowanej z towarzyszącym mu Dziekanem Ks. Arthur'em F. Humphrey'em i zaproszonymi kapłanami. Po zakończonej Mszy Świętej udano się na poczęstunek zorganizowany w sali pod kościołem. Za: www.sds.pl

Franciszkanin zamordowany w Gwatemali

W Gwatemali odnaleziono ciało katolickiego duchownego porwanego tam w miniony weekend. 45-letni Gwatemalczyk, o. Miguel Ángel Hernández, należał do zakonu franciszkanów i był administratorem parafii Ocotepeque na zachodzie Hondurasu. Został napadnięty i uprowadzony w czasie podróży do miasta Chiquimula w południowo-wschodniej Gwatemali. Jego ciało z licznymi ranami zadanyymi ostrym

narzędziem odnaleziono w hotelu w Esquipulas. Obecnie trwa dochodzenie w sprawie wyjaśnienia okoliczności zbrodni.

Zabójstwo o. Hernández a wpisuje się w fale przestępczości i przemocy, jakiej doświadcza cała Ameryka Środkowa. W tym samym czasie w Tegucigalpie został zastrzelony brat byłego prezydenta Hondurasu, José Eduardo Callejas. Za: **Radio watykańskie**

Sanktuarium maryjne dominikanów w Czortkowie na Ukrainie

Decretem metropolity lwowskiego abpa Mieczysława Mokrzyckiego dominikański kościół św. Stanisława, Biskupa i Męczennika i Matki Bożej Królowej Różańca Świętego w Czortkowie na Ukrainie otrzymała tytuł sanktuarium maryjnego. W sierpniu br. abp. Mokrzycki koronował kopię obrazu Matki Bożej Różańcowej.

W dekrete wydany 3 listopada metropolita lwowski, napisał, iż mając na uwadze trwający w tym miejscu od prawie 400 lat kult maryjny związany z cudownym wizerunkiem Matki Bożej Różańcowej, po głębokim namyśle i żarliwej modlitwie, zdecydował się, korzystając z przysługujących mu uprawnień, ustanowić tą dominikańską świątynię sanktuarium maryjnym, „ku większej chwale Bożej i pożytkowi wiernych”.

Kościół św. Stanisława, Biskupa i Męczennika i Matki Bożej Królowej Różańca Świętego od wieku był znany jako centrum duchowości maryjnej. Kult ten związany jest z cudownym obrazem Matki Bożej Różańcowej, nazywanej niegdyś Strażniczką Rzeczpospolitej. Został on podarowany Dominikanom w 1663 roku przez Króla Polski Jana Kazimierza podczas wyprawy na Moskwę. Przez 300 lat cudowny wizerunek Bogarodzicy był otaczany wielką czcią. W roku 1945 został przez Dominikanów przewieziony do Krakowa, gdzie poddano go konserwacji, a w 1983 roku wystawiono go w Kaplicy Kotowskich, w warszawskim kościele św. Jacka, gdzie co roku, we wrześniu pielgrzymują dawni mieszkańcy Czortkowa i okolic.

Po rozpadzie ZSRR kościół w Czortkowie został odzyskany przez wspólnotę wiernych. Na początku lat 90-tych w ołtarzu głównym została umieszczona kopia obrazu Matki Bożej Różańcowej, która cieszy się nie mniejszą czcią niż oryginał znajdujący się w Warszawie. Wyrazem wielkiej pobożności maryjnej związanej z czortowską świątynią, była koronacja obrazu koronami papieskimi, której dokonał abp. Mokrzycki 29 sierpnia tego roku. Uroczystość zgromadziła setki pielgrzymów z Ukrainy i Polski.

W czortowskim kościele Dominikanów codziennie odprawiana jest Eucharystia, sprawowany jest sakrament Spowiedzi

św., a także oprawiane nabożeństwo różańcowe. Co roku dnia 7 października jest obchodzony odpust ku czci Matki Bożej Różańcowej. Znajdująca się na Podolu świątynia jest często odwiedzana przez turystów i pielgrzymów z Polski
Za: www.dominikanie.pl

Poświęcenie klasztoru salwatorianów w Campeche w Meksyku

30 października odbyła się uroczysta Msza św. której przewodniczył J.E. Biskup Ramón Castro Castro. W trakcie uroczystości dokonano poświęcenia nowo wybudowanego domu zakonnego salwatorianów przy parafii pw. św. Józefa Robotnika w Campeche (Meksyk). Ks. Biskup poświęcił kaplicę zakonną i cały klasztor, który otrzymał nazwę „Matki Zbawiciela” (Madre del Salvador). Podczas Eucharystii podziękował Bogu za obecność Salwatorianów w Campeche i podkreślił ich ogromny wkład w rozwój formacji w diecezji oraz aktualność charyzmatu salwatorińskiego na półwyspie Yucatán. Składając podziękowanie na ręce księdza prowincjała, powtórzył po raz kolejny, że to Boża Opatrzność sprawiła, że salwatorianie są obecni w tym rejonie Meksyku.

W uroczystościach uczestniczyli: prowincjał ks. Piotr Filas, konsultor prowincjalny ds. apostołów ks. Mikołaj Markiewicz oraz wielu parafian i gości, którzy wspierają Zgromadzenie i parafię. Obecna była także lokalna telewizja. Po Mszy św. goście mogli wejść do klasztoru, by odwiedzić kaplicę i poznać warunki w jakich żyje wspólnota zakonna. Następnie wszystkim zaproszono na wspólny posiłek i festiwal kultury majów przygotowany przez grupy parafialne.

W czasie pobytu w Campeche ksiądz prowincjał odwiedził szkoły powierzone Zgromadzeniu. Odprawiono tam Mszę św. za zmarłych oraz zakończono miesiąc październik misyjnym różańcem, w którym uczestniczyło ok. 800 uczniów Instytutu Mendoza. Goście z Polski mieli okazję nie tylko poznać warunki w jakich żyją współbracia, ale również niektóre elementy kultury Majów
Za: www.sds.pl

Nowa obecność kapucynów na Białorusi

Wiceprowincjał Wiceprowincji Białorusi br. Andrzej Żylewicz poświęcił 4 listopada br. nowe mieszkanie dla wspólnoty braci kapucynów z Prowincji Warszawskiej w Smolewiczach, położone w bloku w centrum miasta. Początkowo bracia mieszkali w wynajmowanym mieszkaniu, ale niedawno otrzymali od władz miasta nowe, własne mieszkanie. Co prawda stan nowego mieszkania był fatalny i godny współczucia, jednak po wielu wysiłkach ze

strony braci, szczególnie br. Aleha Shendy - ponieważ na niego wypadła główna odpowiedzialność za remont - przybrało ono przytulny wygląd.

Mieszkanie składa się z 2 pokoi mieszkalnych oraz małej kuchni i łazienki. W jednym pokoju nie ma okna więc bracia postawili w nim piętrowe łóżko i służy jako sypialnia. Drugi pokój, nieco większy, z kominkiem podłączonym do centralnego ogrzewania, służy jako refektarz i sala rekreacyjna.

Bracia postarali się zakończyć remont mieszkania w takim czasie, żeby poświęcenie wypadło w dniu imienin dwóch braci tej wspólnoty: Aleha Szendy i Witalija Jurkiewicza. (...)

Obecnie wspólnota w Smolewiczach liczy pięciu Braci: br. Jerzy Kotowicz, przełożony wspólnoty i proboszcz parafii w Smolewiczach; br. Aleh Shenda, wikary wspólnoty i proboszcz parafii p.w. św. Franciszka w Mińsku; br. Witalij Jurkiewicz, diakon. Do wspólnoty formalnie należą także bracia pracujący w miejscowości Zamocście (odległej o 80 km.): br. Wiktor Borysiewicz, proboszcz parafii p.w. św. Barbary i br. Walery Kunher.

Warto wiedzieć: Wspólnoty franciszkańskie w Kościołach luterzańskich

Osoba i duchowość św. Franciszka z Asyżu od 800 lat z niesłabnącą siłą inspiruje wiernych z Kościoła katolickiego. W XIX wieku postacią Biedaczyny z Asyżu zaczęli fascynować się anglikanie, a w XX wieku odkryli go luteranie. XIX-wieczny ruch oksfordzki w Kościele anglikańskim przyniósł fascynację katolickimi świętymi, Franciszkiem z Asyżu (1182-1226) i Klarą z Asyżu (1193-1253).

Pod koniec XIX wieku zaczęły powstawać wspólnoty religijne na wzór zakonów franciszkańskich w Kościele katolickim. Najbardziej znane jest działające od ponad 100 lat **Towarzystwo Świętego Franciszka (The Society of Saint Francis)**.

Podobnie duchowość franciszkańska przez kilkadziesiąt nie była dostrzegana w tradycji protestanckiej. Aż do XX wieku, kiedy to w ramach ruchu odrodzenia położono nacisk na praktyki religijne i doktrynę. Wtedy zaczęły powstawać zakony i wspólnoty franciszkańskie w Kościołach luterzańskich.

Obecnie w Europie istnieją dwa franciszkańskie trzecie zakony dla osób świeckich. Pierwszy to Ewangelikalni Franciszkanie Tercjarze (Evangelische Franziskaner-Tertiären), działający pod oficjalną nazwą "Evangelische Franziskanerbruderschaft der Nachfolge Christi". Wspólnota powstała w 1927 roku w Niemczech.

Druga wspólnota luteraska to Trzeci Zakon Franciszka (Franciskus Tredje Orden), funkcjonuje w Kościele Szwecji. Jest częścią Europejskiej Prowincji Trzeciego Zakonu św. Franciszka z Asyżu (The Society of St Francis), utworzonego przez Kościół anglikański.

Trzeci zakon tradycji luteraskie działa również w Ameryce Północnej, jest to Ewangelikalne Towarzystwo Krzyża Franciszkańskiego (The Evangelical Society of the Cross Franciscan), założone w 1988 roku w Orlando, na Florydzie.

Ponadto w niemieckim Kościele protestanckim istnieje wspólnota Franciszkańskich Braci Kanaan (Protestant Evangelische Kanaan Franziskus-Bruderschaft), jest stowarzyszona ze wspólną Evangelical Sisterhood of Mary. W Kościele Szwecji istnieje Wspólnota Sióstr św. Franciszka (Helige Franciskus Systraskap), ich dom znajduje się w Sjövik.

Ciekawy sposób funkcjonowania ma ekumeniczna wspólnota "Assisi-Kredsen" w Kościele luteraskim w Danii, która propaguje duchowość franciszkańską poprzez organizowanie pielgrzymek do Asyżu i katolickich klasztorów franciszkańskich.

W Stanach Zjednoczonych i Kanadzie funkcjonuje Zakon św. Franciszka Luteran (Order of Saint Francis-Lutheran), jest częścią Międzynarodowego Towarzystwa Luteran. Zakon zrzesza ordynowanych duchownych i osoby świeckie.

Najbardziej niezwykła wspólnota franciszkańska działa w Ameryce Północnej, skupia mężczyzn, kobiety i dzieci. Są to Franciszkańscy Bracia św. Michała (Franciscan Brothers of St. Michael), funkcjonują wewnątrz Ewangelikalnego Maryjnego Kościoła Katolickiego (Evangelical Marian Catholic Church), który łączy tradycje Kościoła luteraskiego, prawosławnego i katolickiego.

Warto jeszcze dodać, że niewielkie wspólnoty franciszkańskie funkcjonują w Europie wewnątrz Kościołów starokatolickich. Za: www.franciszkanie.pl

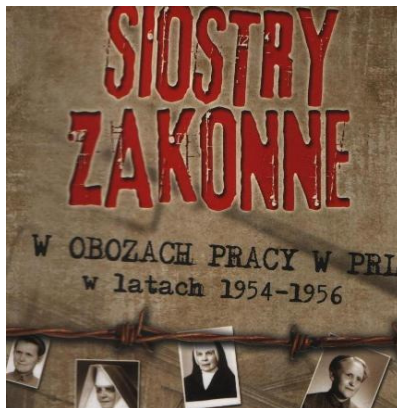
Siostry zakonne bohaterskie kobiety XX wieku

"To jest taki hołd złożony tym bohaterskim kobietom, które nie uległy, a właśnie napisały piękną kartę historii", tak o swoich bohaterkach publikacji zatytułowanej „Siostry zakonne w obozach pracy w PRL w latach 1954 – 1980” powiedziała S. dr Agata Mirek otrzymując główną nagrodę II edycji konkursu organizowanego przez Instytut Pamięi Narodowej, Polskie Radio SA i Telewizja Polska S.A. na najlepszą książkę naukową opisującą losy Polski i Polaków w XX wieku.

Nagrodę Jury oraz czytelników (książka zdobyła 1282 głosy internautów) otrzymała książka „Siostry zakonne w obozach pracy w PRL w latach 1954 – 1980” autorstwa S. dr Agaty Mirek.

Autorka podjęła próbę przedstawienia jednej z najbardziej tragicznych kart najnowszej historii żeńskich wspólnot zakonnych w Polsce - przetrzymywanie

ponad tysiąca sióstr w obozach pracy przymusowej.

Dlaczego zakonnice prowadzące na Ziemiach Zachodnich głównie działalność opiekuńczo-wychowawczą i dobroczynną, stały się obiektem tak bezprecedensowego aktu terroru jakim były wysiedlenia?

Prezentowana publikacja to próba opisanie działań władz PRL, które ograniczając działalność wspólnot zakonnych dążyły do stopniowego wyeliminowania sióstr z życia społecznego, co z czasem miało w Polsce doprowadzić do likwidacji zakonów w ogóle.

(za: <http://www.ksiazkahistorycznaroku.pl/>)

Zapowiedzi wydarzeń

Dobrze o Kościele – warsztaty dla kościelnych rzeczników prasowych

Zgodnie z zapowiedzią w dniach 23-25 listopada 2009 r. w Ośrodku Caritas diecezji radomskiej w Turnie zostanie zorganizowane szkolenie rzeczników prasowych instytucji kościelnych (diecezji, zakonów, parafii, klasztorów, sanktuariów, szkół katolickich etc).

Drugie, wspólne warsztaty organizowane przez rzecznika franciszkanów, rzecznika Konferencji Episkopatu Polski i specjalistkę ds. public relations z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, poświęcone będą sposobom kształtowania pozytywnego wizerunku Kościoła za pośrednictwem środków społecznego przekazu.

Wykłady i ćwiczenia mają służyć opanowaniu umiejętności likwidowania barier komunikacyjnych między instytucjami kościelnymi a mediami oraz nauczyć skutecznych metod zainteresowania dziennikarzy sprawami dotyczącymi wiary.

Podczas spotkania zostaną także dokończone dyskusje nad strategiami rozwiązywania sytuacji kryzysowych, przygotowane przez uczestników warsztatów w lutym bieżącego roku.

Koszt warsztatów - 400 zł. Osobom, które przyjadą pociągiem lub autobusem do Radomia - po uprzednim zgłoszeniu - gwarantujemy dojazd do Turna busem. Uprzejmie prosimy o zapoznanie się z ramowym programem, przyjęcie naszego zaproszenia i przesłanie zgłoszenia najpóźniej do 20 listopada br. na adres: rzecznik@episkopat.pl

Organizatorzy
dr Monika Przybysz
o. mgr Jan Maria Szewek OFMConv
ks. dr Józef Kloch

PROGRAM WARSZTATÓW

Dobrze o Kościele - Kreowanie
pozytywnego wizerunku Kościoła
Turno, 23-25.11.2009 r.

23 XI - poniedziałek: dzień 1

13.00 Obiad
14.00 Obiad
15.00 Koronka, Msza święta
16.15 Kawa
17.00-18.30 Wykład 1 - Natalia Iwan :
„Interesująco o nieinteresujących. Jak
tworzyć pozytywny wizerunek Kościoła?”
18.30 Kolacja
19.30 Praca w grupach: „Ciąg dalszy
nastąpił” - scenariusze kryzysowe:
dokończenie; moderator: Monika M.

Przybysz (UKSW)

24 XI - wtorek: dzień 2

8.00 Śniadanie
9.00-11.00 Dwa wykłady dziennikarzy
(jeszcze brak potwierdzenia nazwisk).
Moderator - o. Jan Maria Szewek: „Jak
znowu przechrzyć dziennikarza?”
11.00 Ciastko
11.30-12.30 Ćwiczenia (formowanie grup,
burza mózgów; proszę przygotować
propozycje tematów pozytywnych w
Kościele, a nie sensacyjnych zagadnień)
12.30-13.30 Burza mózgów w grupach
14.00 Obiad
15.00 Koronka, Msza święta
16.15 Kawa
17.00-18.30 Wykład 4 - Monika M.
Przybysz: „Jak dobrze opakować i
sprzedać Kościół?”
18.30 Kolacja
19.30 Film - niespodzianka; wstęp: Monika
M. Przybysz

25 XI - środa: dzień 3

7.00 Msza święta
8.00 Śniadanie
9.00-10.30 Wykład 5 (z dyskusją) - o.
Jan Maria Szewek: „Jak to sprzedać?”
10.30 Ciastko
11.00-12.30 Podsumowanie
* temat na 2010 rok - dyskusja
* ankiety ewaluacyjne

ŚP. o. Przemysław Strażyński (1967-2009) OFMConv

Dnia 2 listopada 2009 r. w 43. roku życia, 21. roku życia zakonnego i 15. roku kapłaństwa odszedł od nas do życia wiecznego o. Przemysław Strażyński, profes wieczysty Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce (Franciszkanów). Uroczystości pogrzebowe odbyły się w sobotę, dnia 14 listopada 2009 w rodzinnym mieście Poznaniu.

O. Przemysław Strażyński urodził się 18 października 1967 r. w Poznaniu jako syn Romana i Anny zd. Suchecka. Do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Franciszkanów) wstąpił w roku 1988. Dnia 7 września 1988 r. rozpoczął nowicjat w Smardzewicach k. Tomaszowa, który ukończył złożeniem pierwszej profesji zakonnej w dniu 8 września 1989 r. W latach 1989-1995 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Łodzi -Łagiewnikach. Śluby wieczyste złożył dnia 8 stycznia 1994 r. w Niepokalanowie. Świecenia prezbiteratu otrzymał dnia 24 czerwca 1995 r. w Lęborku z rąk Ks. Bpa Emilio Lorenzo Stehle, biskupa prałatury Santo Domingo w Ekwadorze.

Po święceniach kapłańskich został skierowany do Koszalina, gdzie przez 3 lata (1995-1998) pracował duszpastersko jako katecheta, moderator wspólnoty lokalnej Ruchu „Światło-Życie” i prezbiter drogi neokatechumenalnej. Dnia 1 lipca 1998 r. został przeniesiony do klasztoru w Gdyni, w którym przebywał 6 lat. W latach 1998-2004 posługiwał duszpastersko w parafii Św. Antoniego z Padwy jako katecheta (1998-2001), wikariusz parafii (2000-2004), opiekun wspólnoty lokalnej MI, duszpasterz wspólnoty akademickiej „Fraternia”, duszpasterz niewidomych oraz redaktor pismka parafialnego „Ze Wzgórza” (1998-2004). Z dniem 31 lipca 2004 roku został przeniesiony do Ostródy, gdzie przez 4 lata pełnił powierzony mu przez Kapitułę Prowincjalną Zwyczajną obowiązek Magistra prenowicjatu. W tym samym czasie był członkiem Prowincjalnej Komisji ds. Formacji oraz kapłanem wspólnoty „Wiara i Światło”. W latach 2007-2008 pełnił obowiązek prowincjalnego moderatora Ruchu „Światło-Życie”. W 2006 roku ukończył dwuletnią Szkołę Wychowawców Seminarium Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych prowadzoną przez Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie. W roku 2009 rozpoczął studia podyplomowe z zakresu antropologii, psychologii i pedagogiki chrześcijańskiej w Szkole Formatorów przy Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie. Z dniem 1 lipca 2008 został przeniesiony do WSD OO. Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach, gdzie pełnił funkcję Magistra alumnów.

Ojciec Przemysław zawsze z wielkim zaangażowaniem, sumiennością i oddaniem spełniał powierzone mu obowiązki i zadania. Był wzorem gorliwego, rozmodlonego i skromnego zakonnika. Od swej formacji początkowej do końca życia bardzo wiele czasu poświęcał osobistej modlitwie, długie godziny spędzając w kaplicy przed Najświętszym Sakramentem oraz rozważając Słowo Boże. Jednocześnie intensywnie pracował nad sobą, rozwijając swe talenty, uzdolnienia, a przede wszystkim pogłębiając swoją formację duchową i intelektualną. Jako duszpasterz z wielkim szacunkiem podchodził do osób świeckich i służył swoją posługą jako kaznodzieja, spowiednik, kapelan i opiekun grup. Zwłaszcza dla młodzieży miał wiele zrozumienia i wkładał dużo wysiłku w posługę katechety, angażując się bardzo w powierzone mu zadania. Dlatego też dla swoich podopiecznych pozostanie z pewnością w pamięci jako dobry pasterz, stawiający zawsze Chrystusa na pierwszym miejscu i prowadzący do Niego całym swym życiem, słowem i przykładem.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie

Sekretarz Prowincji

Od redakcji

Bardzo prosimy o umieszczanie na zakonnych stronach internetowych banerów portalu internetowego www.zyciezakonne.pl. Są one do pobrania w prosty sposób po wejściu na naszą stronę, a następnie kliknięciu odsyłacza u samego jej dołu nazwanego po prostu „BANERY”

